

MANTA'S BY NIGHT

We zijn onderweg naar Fesdu Lagoon op de Malediven. De ingang van de lagune is niet breed en daarom kunnen we alleen bij daglicht naar binnen; dan kunnen we het rif zien. Het bijzondere van deze lagune is dat zij niet alleen groot genoeg is voor een liveboard, maar met name omdat er 's avonds manta's komen om te eten!

Dat is voor ons duikers de perfecte kans om met deze elegante reuzen een nachtduik te maken. Zodra de boot voor anker ligt, hangen we vier sterke lampen vlak boven het water om plankton aan te trekken, het favoriete snackje van de manta. Het is heel wonderlijk om te zien hoe een enorme wolk aan klein leven zich dan onder het wateroppervlak verzameld. En natuurlijk staan wij al uitgebreid over de railing te loeren op zoek naar de manta. Deze elegante roggensoort zwemt, zodra de zon ondergaat, lagunes in om te eten. Zo worden ze direct beschermd tegen bijvoorbeeld tijgerhaaien. Manta's eten op een bijzondere manier plankton. Wat ze namelijk doen, is een soort achterwaartse koprol maken met hun bek wijd open, waarbij het water door de kieuwen weer naar buiten gaat, en het plankton richting de maag verdwijnt. Koprollen maken kunnen ze echt eindeloos doen, zonder over te geven van de misselijkheid! Vanavond hopen we geluk te hebben dit te mogen zien.

Om zeker te zijn dat we allemaal begrijpen wat er wordt verwacht, geven we een briefing.

Vervolgens moeten we wachten en hopen. De wilde natuur blijft spannend. Ik roep iedereen bijeen en ik leg uit dat we achter ons schip op de bodem in een cirkel gaan zitten in het zand, maar wel zo voorzichtig mogelijk, omdat het zand net poedersuiker is. Iedereen neemt een lamp mee en schijnt die schuin omhoog de cirkel in. Het is van belang de lampen een beetje van je af te houden en omhoog te steken. Anders zwemt dit enorme dier met drie tot vijf meter spanbreedte en ongeveer 500 kilo doodleuk tegen je aan en dat is niet de bedoeling. Het kan pijn doen, maar bovenal is de manta een beschermde diersoort die we niet mogen aanraken.

Na deze uitleg gaat iedereen weer naar buiten om over de railing te turen. We zien wat makrelen die met open mond 'onze' plankton opeten. Wegwezen, dat is niet voor jullie! We bekijken de vreemde diertjes die op ons licht afkomen. En dan gebeurt het: «MANTA!!!» roept een van onze crewleden. Ik ren naar hem toe en ik zie het ook! Tijd om te gaan duiken. Ik rinkel de

scheepsbel als teken dat we gaan duiken en iedereen gaat aan boord van onze dhoni, onze duikvolgboot. Het is een beetje een gekkenhuis en dat is eigenlijk ook wel leuk. Iedereen staat te springen om te water te gaan. Als eerste gaat een van onze gidsen die gewapend is met een aantal lampen om onze zitplek te markeren. Daarna volgt de rest. Ik spring als een van de laatste overboord en daal af naar een meter of tien. Wat een stof! Tja, dat krijg je met zoveel enthousiaste duikers en zand. Ik kijk even rond om na te gaan waar mijn collega's zijn. Ik zoek een passend plekje en ik kijk of alles goed gaat met onze gasten.

Een enkeling heeft de lamp wat laag. We helpen iedereen met de

lampen. Door alle tumult van duikers die een plek zoeken, is de manta even weg, maar ze zal zo wel weer komen. In de tussentijd komt er een *Himantura fai* (ook wel pink whipray) voorbij. Leuk gezelschap tijdens het wachten. Gelukkig duurt het niet lang en uit het donkere water komt een grote schim voorbij die elegant en rustig rondjes begint te zwemmen, waarbij ze vlak boven onze lampen zwemt. Wat is dat toch een enorm mooie ervaring. Eindeloos, magisch en

blijkbaar hongerig draait deze manta haar rondjes terwijl ze haar mond volledig open heeft, op slechts 10 centimeter afstand.

Ze krijgt al snel een vriendje die gezellig meedoet. Het zicht is natuurlijk niet helder, maar de ervaring blijft een leven lang hangen. Ik hoor mensen lachen van plezier en sommigen kletsen zelfs met hun automaat in de mond en voor we het weten, zitten de 45 minuten erop. Tijd om naar boven te gaan en we proberen iedereen mee te krijgen naar de veiligheidsstop onder onze dhoni. Eenmaal in de stop lijkt het wel alsof mensen de loterij hebben gewonnen. Iedereen heeft een dikke glimlach op z'n

gezicht. Wat is het leven toch mooi!

Love life... Blow bubbles

Anke Westerlaken is werkzaam als liveboard Cruise Director, duikgids, PADI-, SSI-, DAN-instructeur en NOB Instructor Trainer. Actief in Egypte, Malediven, Indonesië en Bahamas. Meer informatie: www.lovediving2.com

FOTO: ELS VAN DEN BORRE